VIMANA

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry - Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sallittu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

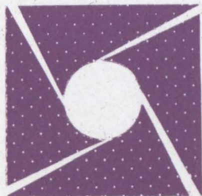
Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite: postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Paikalliskerhot:

Jyväskylä	Erkki Erähonka os. Puuppola
Kotka	Pekka Teerikorpi os. Merikatu 4 B
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas os. Uro kk.
Pori	Jarl Lund os. Valtak. 5 D
Seinäjoki	Runar Smedlund

VIMANA 1967 2

Interplanetistit ry - Interplanetisterna rf

perustettiin marraskuussa 1962. Koska viime aikoina on julkisuudessa ilmennyt epätietoisuutta yhdistyksemme toimintaperiaatteista ja käsityksistä, julkaisemme niistä tässä yhteydessä pienen selonteon.

Tehtävänämme on tutkia "lentäviä lautasia" ja niihin liittyviä ilmiöitä sekä levittää tietoja tältä alalta. Alkututkimuksien pohjalta voidaan esittää seuraavat kolme kohtaa, jotka kuvastavat yhdistyksen virallista kantaa tunnistamattomista lentävistä esineistä. Mielestämme näitä kolmea kohtaa voidaan pitää työhypoteesina, jolle oloissamme mahdollinen jatkotutkimus voi perustua.

1) Yhdistys pitää lentävien lautasten olemassaoloa todistettuna. Lentävillä lautasilla tarkoitetaan tällöin ei-maanpäällisiä aluksia. Lukemattomat yksityiskohtaiset, luotettavat havainnot muodostavat perustan em. käsitykselle. Viitataan erityisesti National Investigation Committee on Aerial Phenomena -nimisen yksityisen järjestön (NICAP) vuonna 1964 julkaisemaan laajaan tutkimusraporttiin 'The UFO-Evidence' sekä suureen määrään muita alan teoksia ja julkaisuja (pääasiassa englanninkielisiä).

2) Yhdistys pitää todennäköisenä - huomattakoon, vain todennäköisenä - että eräät maapallon asukkaat

ovat tavanneet avaruusolentoja. Paitsi erittäin suurta määrää tapauksia, jolloin maanpinnalla on nähty ilmeisesti avaruusaluksen miehistöön kuuluneita jäseniä ilman kuitenkaan mitään yhteydenottoa (kts. esim. 'The Humanoids' , Flying Saucer Review'n erikoisnumero joulukuussa 1966), on olemassa suuri määrä ns. kontaktihenkilöitä, jotka väittävät olleensa yhteydessä - tavalla tai toisella - avaruusolentoihin. Yhdistys ei kuitenkaan väitä mitään erityistä tapausta todellisuudeksi, koska - vaikkakin yleisesti ottaen kontaktikertomukset sopivat varsin hyvin yhteen - on kuitenkin löydettävissä myös selvittämättömiä eroavuuksia kertomusten yksityiskohdissa.

3) Yhdistys pitää mahdollisena, että näillä avaruusolennoilla, sellaisina kuin he ilmenevät kontaktikertomuksissa, voi olla annettavinaan arvokkaita tietoja tämän päivän ihmiselle. Tämän "sanoman" sisältöä voitaisiin ehkä luonnehtia seuraavasti: se pyrkii estämään ihmistä takertumasta tieteellisiin tai uskonnollisiin dogmeihin ja oppeihin ja valmistamaan häntä uusiin aluevaltauksiin kaikilla aloilla, niin tieteellisellä, yhteiskunnallisella kuin uskonnollisellakin.

Kun yhdistys on suomenkielellä julkaissut Rolf Telanon telepaattisesti saaman sanoman Venuksen Borealikselta, on täten haluttu antaa yleisölle näyte siitä, minkälaisista asioista näissä kontaktikertomuksissa yleensä on puhe. Borealiksen sanoma on epäilemättä mielenkiintoista luettavaa, mutta sitä tarkasteltaessa on luonnollisesti pantava sekä Isaac Newton että Martin Luther hyllylle. Kirjan esipuheessa varoitetaankin lukijaa ottamasta sanomaa liian kirjaimellisesti; virhemahdollisuudet ovat liian suuret.

● K o r j a u s
Lehtemme viime numeroon oli puikahtanut painovirhe. Sivulla 9 sanottiin venäläisten vuonna 1957 saneen ensimmäisen vetypomminsa radalleen. Kysymyksessä oli luonnollisesti heidän ensimmäinen tekokuunsa.

NL:n tiedemiehet uskovat "marsilaisiin lautasiin"

Moskova, 20. 4. (UPI) Neuvostoliittolaisten tiedemiesten kerrotaan havainneen useita lentäviä lautasia, joiden uskotaan olevan peräisin Marsista.

Neuvostoliittolainen tähtitieteilijä Felix Zigel kirjoittaa nuorisolehti »Smennassa» (Nuorempi sukupolvi), että tunnistamattomia lentäviä esineitä on olemassa, mutta lisää, että mitkään nykyiset yritykset niiden alkuperän selvittämiseksi eivät ole tyydyttäviä.

Zigel hyväksyy lähinnä selityksen, että nämä tunnistamattomat lentävät esineet ovat muilta planeetoilta tutkimustarkoituksissa saapuvia aluksia.

Vaikka Zigel myöntää, että tämä selitys voi tuntua täysin mahdottomalta, niin hän korostaa kuitenkin näiden lentävien lautasen suunnatonta nopeutta ja kiihtyvyyttä, joihin maan päällä rakennetut kulkuneuvot eivät pysty ja joka olisi kestämätön maan päällä kehittyneelle elimistölle.

»Toinen tätä väitettä tukeva todistus on se, että lentävien lautasten lukumäärä lisääntyy säännöllisesti, kun mars lähestyy maata», kirjoittaa Zigel.

Zigel sanoo, että neuvostoliittolaiset tiedemiehet ovat jatkuvasti havainneet lentäviä esineitä Moskovan observatoriosta käsin.

»Amerikkalaisten, neuvostoliittolaisten, australialaisten, intialaisten ja japanilaisten tekemät havainnot tunnistamattomista lentävistä esineistä viimeksi kuluneen 20 vuoden aikana, todistavat kiistattomasti lentävien lautasten olemassaolon.

Etelä-Suomen Sanomat 21.4.1967

Gagarin ja UFOt

Wienin radio ilmoitti 21.4.1967 klo 7 seuraavan uutisen:

Astronautti Gagarin ilmoitti, että LENTÄVÄT LAUTASET ovat todellisia lentäviä esineitä, jotka kulkevat valon nopeudella ja jotka muodostavat vakavan probleeman, jota on nyt tutkittava.
(UFO-Nachrichten Nr. 131)

Katkelmia eräästä tutkimuksesta

Flying Saucer Review-lehden maalis-huhtikuun numerossa oli John A.Keelin artikkeli North America 1966 - Development of a Great Wave (Pohjois-Amerikka 1966 - Suuren (UFO) aallon kehitys), jossa hän kertoi niistä tutkimuksista, joita hän oli suorittanut yli 10 000 mailin pituisella matkallaan eri puolille Yhdysvaltoja.

John A. Keelin johtopäätös tutkimuksistaan voidaan lyhyesti sanoa seuraavasti: Jotakin outoa on tapahtumassa USAssa (ja muualla) tällä hetkellä. Viime vuosi oli ennennäkemättömän kiihkeätä ja vilkasta UFO-kautta; havaintoja laskeutuneista esineistä ja niiden ohjaajista tehtiin enemmän kuin minään aikaisempana vuotena. Havaintojen suuri määrä ja etenkin luotettavien henkilöiden tekemien havaintojen määrän kasvu on saanut aikaan silmiinpistävän muutoksen yleisessä suhtautumisessa lentäviin lautasiin.

Sanomalehtien suhtautuminen kysymykseen muuttui vuoden aikana rohkeammaksi ja ennakkoluulottomammaksi kuin aikaisemmin. Monet lehdet hylkäsivät termien UFO ja "lentävät lautaset" käytön ja viittasivat avoimesti "avaruusaluksiin toisesta maailmasta". Lehdistö on alkanut keskittyä poliisien ja sheriffien havaintoilmoituksiin, joita John A.Keelin arkiston mukaan tuli maaliskuussa 1966 yli 50 poliisilta ja järjestysviranomaiselta.

Tärkein suuntaus vuonna 1966 oli maanpintaa lähellä lentäneitä ja laskeutuneita esineitä kuvailevien ilmoitusten mielikuvituksellinen määrä. Näitä tuli jokaisesta USAn valtiosta, ja useat silminnäkijät valittivat silmävaivoja havaintojen jälkeen. (Vrt. VIMANA 1/67 sivut 37 - 38). John A. Keel haastatteli monia henkilöitä heidän silmiensä vielä ollessa turvonneita, punaisia ja vettyneitä.

"Farmarit Länsi-Virginiassa etsivät minut käsiinsä, kun he kuulivat, että paikkakunnalla oli "UFO-tutkija" ja kertoivat minulle kuiskaten, että he olivat nähneet pyöreiden, hehkuvien esineiden laskeutuvan heidän pelloilleen ja varastavan heidän karjaansa. He pelkäsivät kertoa tapauksesta kenellekään, koska useimmat ihmiset ajattelivat, että he "olisivat menneet sekaisin".

John A. Keelin tietoon tuli useita tapauksia, joissa ihmiset olivat havainneet UFOn ja sitten "olivat kadottaneet seuraavat kolme tuntia". Hän tutkii par'aikaa neljää sellaista tapausta, joissa ko. ihmiset vaikuttavat erikoisen vilpittömiltä ja luotettavilta. Em. tapaukset tulivat ilmi sen jälkeen, kun Look-lehdessä oli julkaistu John G. Fullerin kirjan The Interrupted Journey (Keskeytynyt matka) lyhennelmä, jossa kirjoittaja kertoi Betty ja Barney Hillin vastaavankaltaisesta kokemuksesta. Lyhennelmä ilmestyi viime syksynä Suomessa aikakausilehti Seurassa.

Kolme henkilöä vaikutti huomattavasti siihen, että UFO-kysymykseen on alettu USAssa suhtautua toisin kuin aikaisemmin. He ovat JOhn G. Fuller, jonka teos Incident at Exeter kertoo asiallisesti ja mielenkiintoisesti syksyn 1965 tapahtumista Exeterissä New Hampshiressä, tri Allen J. Hynek, jonka kirje Science-lehdelle (ks. VIMANA 1/67 sivu 4) vei sanan tiedemiespiireille, ja Frank Edvards, jonka best-seller Flying Saucers- Serious Business (Lentävät lautaset - vakava asia) toi suuren yleisön tietoon paljon asiatietoja "lentävien lautasten maailmasta".

"Jokaisessa vuoden aikana vierailemassani kaupungissa tapasin ihmisiä, jotka väittivät nähneensä UFOjen ohjaajia- vaikkakin eräät heistä olivat huolellisesti välttäneet asian julkistamista. Ja monet noista "salaisista" kontaktihenkilöistä kertoivat minulle: "Kaikki nuo kertomukset pienistä miehistä ovat pötyä. Lautasihmiset ovat aivan meidän näköisiämme". Eräs kontaktihenkilö, hyvin huomattava liikemies Ohiosta, joka vannotti minua pitämään hänen henkilöllisyytensä ja jopa hänen kotikaupunkinsa

nimen salassa, sanoi kohdanneensa laskeutuneen UFOn maantiellä eräänä aamuna marraskuussa. Hän kertoi, että UFOn ohjaaja oli puhunut hänelle liikauttamatta huuliaan ja oli kertonut, että he "tulivat maan alta". Tämä silminnäkijä ei ollut koskaan kuullut Shaverista ja vannoi, ettei ollut uskonut UFOihin ennen väitettyä kokemustaan".

Tutkimuksissaan Keel on kiinnittänyt runsaasti huomiota siihen, millaisilla paikoilla UFOt ovat vierailleet. Hän korostaa tällaisen tutkimuksen tärkeyttä, koska se saattaa tuoda esille jotakin uutta, jotakin, mitä pelkkien havaintokertomusten tutkiminen ei voi valaista. Kuten hän sanoo: Ufologit USAssa ovat liian kauan keskittyneet vain todistamaan näiden esineiden olemassaoloa - sekä todistamaan, etteivät he itse ole pöhköjä - ja he ovat jättäneet tekemättä tärkeän työn, tietojen keräämisen, joka saattaisi paljastaa määrättyjä käyttäytymiskaavoja. Poikkeuksena on APRO, jonka on onnistunut poimia esiin joitakin kaavoja ja vallitsevia piirteitä.

Keelin mukaan olivat viime vuonna useat tehtaat ja varikot säännöllisten UFO-vierailujen kohteena. "Suosittuja" vierailupaikkoja olivat myös kansallispuistot, joista useimmat sijaitsevat harvaan asutuilla seuduilla ja suljetaan auringon laskettua tai keskiyöllä. Keskiyöllä eräissä tällaisissa puistoissa, joista monet ovat satojen neliömailien laajuisia ja tiheämetsäisiä, on vartioina ainoastaan yksi tai kaksi miestä. Usein vartijat viettävät koko yön majassaan lukien tai kuunnellen radiota. Siksi tuollaiset alueet muodostavat ihanteellisia laskeutumispaikkoja UFOille ja Keelin sadoista kansallispuistoja koskevista leikkeistä ilmenee, että näin saattaa todella ollakin.

Intiaanireservaatioiden lähettyvillä on ollut myös paljon havaintoja eri puolilla maata. Useissa näistä tapauksista silminnäkijät väittivät nähneensä esineiden todella laskeutuvan reservaatioalueille. Intiaanit itse pysyvät kuitenkin vaiti.

Läpi vuoden 1966 tunsivat UFOt kiinnostusta Long Islandilla sijaitsevia radiomastoja kohtaan.

Esim. toukokuun 2 päivänä ryhmä luotettavia aikuisia näki suuren, valkoisen, soikean esineen, joka laskeutui suoraan eräiden radiomastojen luo. He sanoivat, että kaksi sauvamaista laitetta, jotka hehkuivat kirkkaan punaisina, tulivat esiin esineestä ja kevyesti koskettivat mastojen huippua.

Suuri määrä havaintoja UFO-ohjaajista tehtiin eri puolilla USAta. Usein nämä havainnot olivat sekä ajallisesti että paikallisesti keskittyneitä. Eräs erikoisimmista tapahtumasarjoista koski ns. Moth Man'ia (moth = yöperhonen, koi; nimitys viittaa ilmeisesti ko. henkilön kykyyn lentää).

Moth Man havaittiin syksyn 1966 aikana useita kertoja Ohio Riverin tienoilla. Satakunta ihmistä ilmoitti nähneensä sen muutaman viikon kuluessa, heidän joukossaan huomattavia liikemiehiä, opettajia ja pappeja . Kuvaukset Moth Man'sta olivat yhtäpitäviä. Olento oli suurempi ja leveämpi kuin ihminen, väriltään harmaa ja sillä oli punaiset silmät, joiden vaikutus oli hypnoottinen. Se nähtiin sekä maanpinnalla että ilmassa. Lentäessään sillä oli siivet, kolme metriä kärjestä kärkeen arvioituna, jotka olivat paikallaan eivätkä siis heiluneet. Useissa tapauksissa sen oli sanottu seuranneen autoja jopa 160 km tuntinopeudella. Kummallisesti jokainen, joka oli nähnyt Moth Man'in läheltä, kärsi myöhemmin samanlaisesta silmäsairaudesta kuin oli kyse UFOjen yhteydessä. Eräs nainen näki useiden muiden kanssa olennon läheltä, kun se tuli parin metrin päähän heistä alueella, jossa sijaitsee II maailmansodan aikainen räjähdysainevarasto. Nainen pelästyi niin, että hän pudotti käsivarsillaan pitämänsä lapsen maahan. Hänen silmänsä olivat turvoksissa vielä kahden viikon kuluttua tapahtumasta. Mainittakoon, että seuduilla, joissa Moth Man liikuskeli, tehtiin säännöllisesti havaintoja ilmassa lentäneistä pyöreistä esineistä.

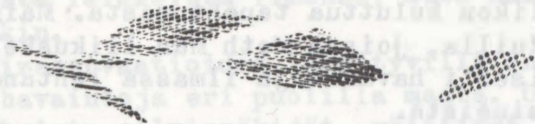
Samalla alueella oli myös toisen tyyppisiä kontakteja: Marraskuun 2 päivänä kertoi myyntimies Woodrow Derenberger kohdanneensa Valtatie 77:n varrella (Marietta, Ohio) laskeutuneen lautasen ja siitä tulleen

sädehtivään, siniseen pukuun pukeutuneen miehen, joka puhui hänelle lyhyesti telepatian avulla. Kaksi muuta miestä väitti kokeneensa suunnilleen samaan aikaan samalla valtatiellä samanlaisen kontaktin. He olivat ajamassa kotiin töistä aikaisin aamutunneilla, kun he näkivät suuren sikaarinmuotoisen esineen, joka sulki valtatien. Noin 1.80 m pituinen, välkkyvään kokoasuun pukeutunut olento tuli heidän autonsa luo ja puhui heille telepatian avulla. Hän oli tummaihoinen, hänellä oli hiukan ulkonevat silmät ja eteenpäin työntyvä leuka, mutta hän ei kuitenkaan poikennut kovin paljon Maan ihmisistä. Hän oli vain kysynyt heiltä, minne he olivat menossa ja keitä he olivat.

"Kaava on varsin ilmeinen. UFOt ovat hitaasti ja järjestelmällisesti liikkuneet pitkin näitä vesiteitä (Alleghany River, Missouri, Ohio-River) ja ne ovat viipyneet kauemmin erikoisen kiinnostavilla alueilla. Kun ne päättävät viipyä alueella kauemmin, on myös ehkä päätetty tehdä joitakin sattumanvaraisia kontakteja, ehkäpä olettaen, että täten jotenkin vapautettaisiin ihmisiä siitä jännityksestä, jonka UFOjen läsnäolo muuten saattaisi aiheuttaa".

Vuonna 1966 sattui sadoittain tapauksia, jolloin UFOt olivat ikäänkuin tarkoituksella seuranneet ja tarkkailleet yksityisiä henkilöitä.

Edellä on annettu välähdys siitä kuvasta, jonka John A. Keel antoi vuoden 1966 UFO-tapahtumista Yhdysvalloissa. Monet seikat viittaavat siihen, että mainitunkaltaiset tapahtumat eivät ole rajoittuneet vain USAan vaan että samanlaista tapahtuu joka puolella maapalloa; että elämme tuollaisten tapahtumien keskellä, "tässä ja nyt". (PT)

●Sivulla 25 mainitun "The Humanoids"-lehden voi tilata osoitteella "Flying Saucer Review" Special, 49a Kings Grove, Peckham, London, S.E.15, England. Hinta 12s 0d.

Poliisiupseeri Lonnie Zamora seuraa Ilmavoimien tutkijoita näiden suorittaessa mittauksia Geigerlaskijalla UFOn polttamasta pensaikosta.

Erään kuvion tarina

Huhtikuun 24. päivän iltapäivällä vuonna 1964 oli poliisiupseeri Lonnie Zamora ajamassa partioautollaan takaa ylinopeudella kulkenutta autoa Socorrossa lähellä New Mexicoa. Alue oli karua erämaaseutua, taivas sininen, vain joitakin pilvenhattaroita oli näkyvissä.

Lonnie Zamoran huomio kiintyi taivaalla näkyvään siniseen ja hiukan oranssinväriseen "liekkiin", joka näytti laskeutuvan eristetyn räjähdysainevaraston suuntaan. Hän pelkäsi, että varastossa oli sattunut räjähdys, ja suuntasi autonsa sinne päin. Liekistä

kuului jyrävää ääntä. Tie oli vaikeakulkuinen. Zamora koetti etsiä räjähdysainevarastoa, hän ei tiennyt tarkalleen sen sijaintia. Yht'äkkiä hän huomasi hohtavan esineen 140 - 180 metrin päässä tien laidasta. Aluksi hän luuli sitä nokallaan seisovaksi autoksi ja arveli onnettomuuden tapahtuneen.

Esineen vieressä seisoi kaksi ihmistä, joilla oli valkoiset kokoasut yllään. Toinen heistä näytti kääntyvän ja katsovan Zamoraa hämmästyneenä. He vaikuttivat suhteiltaan normaaleilta, mutta olivat mahdollisesti pienehköjä kooltaan "pieniä aikuisia tai suuria lapsia". Tällöin Zamora alkoi ajaa esinettä kohti tarkoituksenaan auttaa heitä. Hän ilmoitti tapauksesta radiopuhelimella sheriffin toimistoon ja sanoi menevänsä tarkistamaan tilanteen auton luona.

Hän pääsi autollan noin 30 metrin päähän esineestä. Kun Zamora nousi autosta, alkoi esineestä kuulua hyvin kovaa jyrinää, jonka jaksoluku ja voimakkuus lisääntyi koko ajan. Samalla esineen alla näkyi liekki ja esine alkoi kohota. Liekki oli vaalean sininen ja alaosaltaan hiukan oranssiin vivahtava. Esine oli muodoltaan soikea ja vaikutti alumiiniselta.

Zamora huomasi sen tasaisessa ja ikkunattomassa kyljessä punaisen kuvion, joka oli 70-80 cm korkea ja n. 60 cm leveä. (Kuva 1)

Jyrinän alkaessa kuulua Zamora lähti juoksemaan esineestä poispäin, koska pelkäsi sen räjähtävän. Hän pääsi n. 15 metrin päähän autostaan, kun pysähtyi koska ei enää kuullut ääntä, kääntyi esineeseen päin ja painautui maahan suojaten kasvojaan käsillä. Koska esine pysyi edelleen äänettömänä, hän katsoi ylös ja näki sen etääntyvän hänestä noin viiden metrin korkeudella maanpinnasta lentäen ja ylittävän räjähdysainevaraston noin metrin korkeudella sen katosta. Esine kulki kovaa vauhtia ja tuntui kohoavan ylöspäin. Vähitellen se katosi näkyvistä. Kun se kulki, siitä ei lähtenyt savua eikä ääntä. Vielä esineen ollessa näkyvissä hän ehti ilmoittaa havainnoista radiopuhelimitse kahdelle muulle poliisiupseerille.

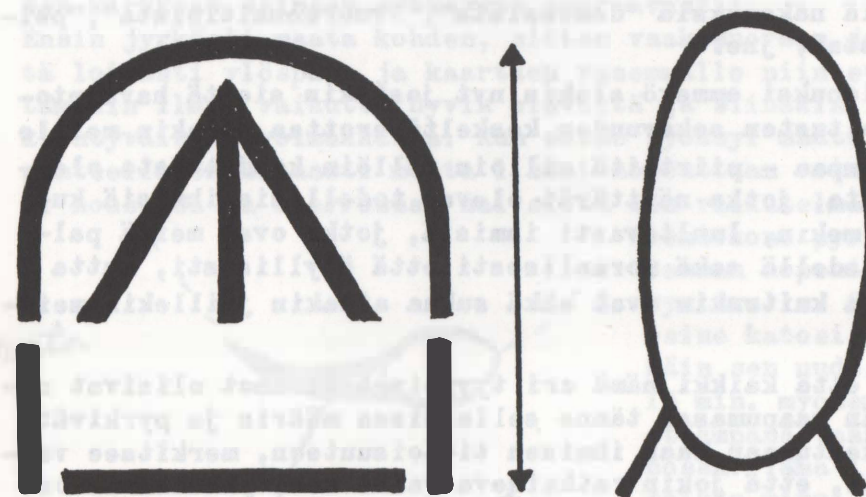
Kersantti M.S. Chavez'in tultua paikalle oli Zamora vielä kalpea ja hikoilevainen. He menivät molemmat katsomaan palavaa pensasta, joka oli ollut esineen alla. Palaneen kohdan ympärillä oli neljä painautumaa, ilmeisesti esineen tukijaloista, joista Zamora näki kaksi esineen ollessa maassa. Laskelmat osoittivat, että kutakin tukijalkaa kohden tarvittiin n. 1000 kg:n paino, jotta painautumat olisivat syntyneet. Juuri ennen kersantti Chavez'in saapumista piirsi Zamora kuvan esineen kyljessä olleesta kuviosta.

Tapauksesta suoritettiin tarkat tutkimukset mm. USAn Ilmavoimien taholta, jonka neuvonantajana kävi paikalla prof. Allen J. Hynek (kts. VIMAÑA 1/67).

Virallisessa USAn Ilmavoimien raportissa tapaus todetaan selvittämättömäksi. Poliisiupseeri Zamora tunnettiin erittäin luotettavana ammattihenkilönä.

Tapauksesta kerrotaan tarkemmin esim. Flying Saucer Review'n erikoisnumerossa The Humanoids.

PT.

Kuva 1

Punainen kuvio, jonka poliisiupseeri Zamora näki erämaahan laskeutuneen esineen kyljessä.

Poliisiupseeri Zamoran piirros laskeutuneesta esineestä.

● Jatkuu sivulta 29.

misestä "langenneena olentona", joka ei ole siinä paikassa - tai tilassa - jossa hänen oikeuksiensa nojalla tulisi olla. Esoteerisiin itämäisiin opetuksiin perehtyneet voivat ehkä miettiä tuota outoa ja synkkää ja harvoin tavattua oppia siitä, kuinka on olemassa "Maailman, so. kiertotähtemme, salainen hallitus".

Meidän tulisi myös pitää mielessämme kuten olen aikaisemminkin korostanut, että jotkut UFOjen ohjaajista, joita on väitetty kohdatuiksi - lukuunottamatta siipien puuttumista useimmissa (muttei kaikissa!) tapauksissa - on sanottu vastaavan varsin tarkasti perinteellistä länsimaista, kristillistä, näkemystä "enkeleistä" ("Angeloi", "sanansaattajat", Uuden Testamentin kreikankielessä) ja sitä mitä hindut ja muut Aasian kansat saattaisivat kutsua "devoiksi". Ja näiden lisäksi kuten äskeinen erikoisnumeromme 'The Humanoids' osoittaa on runsaasti todisteita, että on toisia ja täysin erilaisia olentoja, jotka vastaavat todellakin hyvin tarkasti kaikissa maapallomme osissa esiintyviä perinteellisiä näkemyksiä "demoneista", "vuorenhaltioista", "peikoista", jne.

Ja lopuksi emmekö alakin nyt jostakin sieltä havaintoilmoitusten sekavuuden keskeltä erottaa jotakin meille tutumpaa - piirteitä silloin tällöin kohdatuista olennoista, jotka näyttävät olevan todellisia ihmisiä kuten mekin, luultavasti ihmisiä, jotka ovat meitä paljon edellä sekä moraalisesti että älyllisesti, mutta jotka kuitenkin ovat ehkä sukua ainakin joillekin meistä.

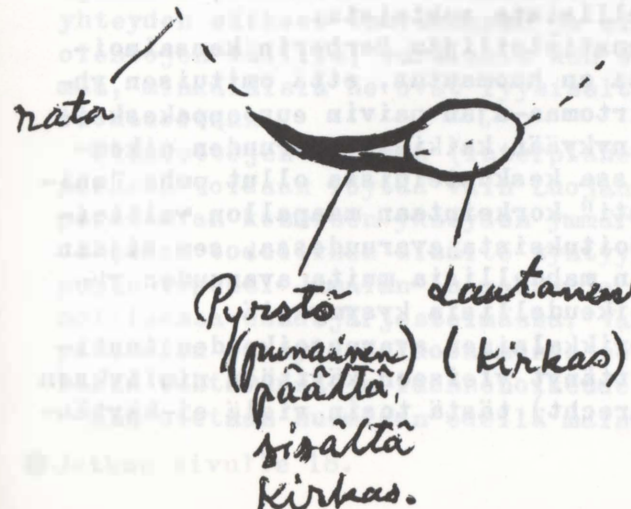
Se, että kaikki nämä eri tyyppiset olennot olisivat nykyään saapumassa tänne sellaisissa määrin ja pyrkivät tunkeutumaan Maan ihmisen tietoisuuteen, merkitsee varmasti, että jokin ratkaiseva vaihe kehityksessämme on saavutettu, tai että jokin suunnattoman tärkeä tapahtuma on käsillä. Tässä on paljon ajattelemisen aihetta.

Kirjoittajasta: Gordon Greighton on jo vuosia toiminut Flying Saucer Review'n avustajana ja häntä voidaan pitää eräänä eturivin UFO-tutkijana.

Suomessa tehtyjä havaintoja

Kiitämme lukijoitamme saamistamme kirjeistä ja havaintoilmoituksista. Seuraavan havainnon on tehnyt hra B.H. Koivistolla:

Keväällä toukokuun alussa eräänä iltana, kun taivas oli kuulakas ja näkyvyys tähtitaivaalla erittäin hyvä, näin kolmen kirkkaan pisteen, etäällä taivaalla liikkuvan sekä eteenpäin että asemassaan toisiinsa nähden, sekä tehokkaasti vaihtelevin kiihtyvyyksin niin että se sai tapahtuman vaikuttamaan elävältä. Sain seurata ilmiötä n. 15 min. Käytin myös apunani kiikaria, mutta valitettavasti se oli halpa ja alkeellinen ja lähentää matkaa vain noin puolella. - Noin puolta tuntia em. ilmiötä aikaisemmin näin matalalla n.1/2 - 1 km korkeudella ja noin 1/2 km etäisyydellä itsestäni lautasenmuotoisen kirkkaan esineen syöksyvän seuraavasti:
Ensin jyrkästi maata kohden, sitten vaakasuoraan ja siitä loivasti ylöspäin ja kaartaen vasemmalle niin että tämäkin ilmiö vaikutti hyvin elävältä ja siinäkin ilmeni kiihtyväisyys voimakkaana. Kun esine syöksyi maata kohden suhteellisen hitaasti mutta lisäsi nopeuttaan voimakkaasti nousussa ja kaarrossa, sai siitä sen vaikutelman kuin lentokone pyrkisi ottamaan nopeutta syöksyn avulla. Sitten esine katosi, mutta näin sen uudestaan 15 min. myöhemmin etäämpänä vaakalennossa. Tämä ilmiö saikin minut tutkimaan taivasta tarkemmin. Muistan hyvin ääriviivat ja värit ko esineestä.
Kts. kuvaa

●Seuraava kirjoitus on ilmestynyt Rhein-Zeitungenissa 9.12. -66 ja saksalainen UFO-Nachrichten[x] julkaisi sen numerossaan 125 (tammikuu -67). Kirjoittaja on lakimies, Adrian Bückling, joka on kansainvälisen avaruudessa tapahtuvaa oikeudenkäyttöä tutkivan järjestön jäsen.

OIKEUDENKÄYTTÖ MAAPALLOLLA JA AVARUUDESSA
(Erdenrecht und Weltraumrecht)

Aikamme hätkähdyttävimpiin näköaloihin kuuluu Maan ihmiskunnan ja avaruuden kaukaisten maailmojen asukkaiden mahdollinen kohtaaminen. Kysymys kaukaisten taivaankappaleiden asuttavuudesta on tosin kautta aikojen askarruttanut runoilijoita ja tiedemiehiä; mutta se ei ole koskaan aikaisemmin tunkeutunut meidän Maan ihmisten tietoisuuteen niin syvästi kuin nykyaikana, jolloin ihmiskunta itse valmistautuu astumaan maailmankaikkeuden syvyyksiin.

Luonnontieteilijät pitävät älyllisten olentojen olemassaoloa Maan ulkopuolella melko varmana. Moninaiset ovat ne vaikutukset, jotka sellaisista planeettojen välisistä tapahtumista heijastuisivat luonnon- ja henkitieteisiimme. Mitä tulee erikoisesti lakitieteeseen, niin julkisuudessa ei ole tähän mennessä juuri lainkaan kerrottu, että eri maiden lakimiehet jo nyt käsittelevät kysymyksiä Maan ihmiskunnan ja mahdollisten ei-maanpäällisten älyolentojen keskinäisistä oikeudellisista suhteista.

Saksalaisen oikeustieteilijän Berberin kansainoikeuden oppikirjassa on huomautus, että omituisen yhdenmukaisesti "siirtomaa-ajan naivin eurooppakeskeisyyden" kanssa on nykyään kaikissa avaruuden oikeudenkäyttöä koskevissa keskusteluissa ollut puhe "naivisti maakeskeisesti" korkeintaan maapallon valtioiden oikeuksien rajoituksista avaruudessa, sen sijaan että käsiteltäisiin mahdollisia muita avaruuden yhteisöjä koskevia oikeudellisia kysymyksiä.

Ennenkaikkea amerikkalainen avaruusoikeuden tuntija Haley on kiinnittänyt yleiseen käyttöön nimityksen "metaoikeus" (Metarecht) tästä tosin vielä ei-käytännössä koetusta probleemakentästä.

Haley ja häntä seuraten myöskin itävaltalainen avaruusoikeustieteilijä Fasan, joka on hiljakkoin julkaissut ensimmäisen saksankielisen avaruusoikeutta käsittelevän oppikirjan, pitävät ei-maanpäällisen oikeusjärjestyksen perustana luonnonlakia: "Kohtele lähimmäistäsi niin kuin toivoisit hänen kohtelevan itseäsi.", käytösohje, jota emme muuten kohtaa ainoastaan Uudessa Testamentissa (Matteus 7,12 ja Luukas 6, 31), vaan melkein kaikissa ihmiskunnan suurissa uskonnoissa.

Tästä luonnonlaista Haley johtaa kaksi perussääntöä:
1. Laskeutumiseen ja ei-maanpäällisiin olentoihin suhtautumiseen ei saisi liittyä minkäänlaista vahingoittamista.
2. Laskeutuminen asutuille planeetoille saisi tapahtua vasta sitten kun he, joita tutkimus koskee (planeetan asukkaat), kehottavat siihen.

Olisi täysin utopistista tarkastella näiden lisäksi muita yksityiskysymyksiä. Tässä yhteydessä on tarkoitus kertoa vain olennainen siitä, mihin pohdiskeluihin ihmisen avaruuslennot ovat johtaneet uuden oikeustieteen haaran, avaruusoikeuden (Weltraumrecht) alalla. Mainittakoon vain: Vaikuttaa hyvin pulmalliselta, onko oikeudenkäytöllemme, jolle kiertotähtemme sekä ihmisen luonne ja hänen luomansa yhteiskuntarakenne ovat painaneet leimansa - tai ylipäänsä ajatustoiminnallemme mahdollista luoda todellisen yhteyden säikeet ihmiskunnan ja ei-maanpäällisten olentojen välille, varsinkin kun on täysin epävarmaa, minkälaisia he ovat fyysiseltä ja psyykkiseltä luonteeltaan.

Planeettojen välisen (interplanetaarisen) yhteistyön perusta voidaan löytää vain Luojan sanaan ja tekoihin perustuvan kosmisen ykseyden ymmärtämisessä, sillä oikeuden todellinen sisältö syntyy ja kehittyy loppujen lopuksi Jumalan luomassa ja asettamassa luonnollisessa suhdejärjestelmässä. Vain kosmisten tapahtumien ja syiden luotaaminen selvittää ihmiselle hänen tehtävänsä ja luonnonoikeudelliset lait.

Kun otetaan huomioon edellä mainitut inhimillisen

●Jatkuu sivulle 18.

LENTÄVÄT LAUTASET "viihdyttivät" Etelä-Amerikkaa

Buenos Aires, 27. 6. (STT–Reuter) Ulkoavaruudesta tulleet vierailijat silmäilivät tarkkaan Etelä-Amerikkaa viime viikonlopun aikana. Marsilaiset, venuslaiset ja muut maan ulkopuolelta kotoisin olevat oliot ovat aina olleet suosittuja latinalaisessa Amerikassa, mutta tällä kertaa ne ylittivät itsensä.

Argentiinalaisten, etelä-brasilialaisten ja paragualaisten lentävien lautasten katselijoiden mukaan kokonaiset salaperäisten esineiden laivueet syöksyilivät ilmojen halki viikonloppumatkoillaan.

Ne sattuivat onnellisesti ilmestymään samoihin aikoihin kun vietettiin ensimmäisen lentävälautas-havainnon 20-vuotisjuhlaa. Havainnon teki 24. kesäkuuta 1947 muuan amerikkalainen lentäjä.

Argentiinassa ilmoitettiin tuntematomia lentäviä esineitä havaitun laivueen verran kuudessa maakunnassa lauantai-iltana. Jopa 6.000 kilometrin tuntinopeudella lentäviä esineitä havaitsivat paikalliset asukkaat, lentäjät ja lentokenttien tarkkailutornit.

Paraguayssa nähtiin suurin piirtein samoihin aikoihin pääkaupungin Asuncionin yläpuolella kuuden esineen lentävän äänettömästi muodostelmassa n. 10 minuutin aikana.

Latinalais-amerikkalaiset ovat lujimpia uskossaan lentävien lautasten olemassaoloon. Argentiinan lehdistö oli maanantaina täynnä viikonlopun lautasuutisia ja lentävät esineet olivat pääpuheenaiheena maanalaisissa, kadunkulmissa ja tietenkin kapakoissa.

Outo esine piipitti Hyrynsalmen taivaalla

Hyrynsalmi, 29. 5. (JE) Usko lentäviin lautasiin heräsi kertaiskulla Hyrynsalmella lauantai-iltana. Lukuisat henkilöt kuulivat oudon, puhelimen varattu-merkkiä muistuttavan, kolmiosaisen jaksottaisen piipityksen taivaalta. Samalla kun piipitykseen sekoittui yhtäjaksoinen sireenin ulvonta, näkivät eräät henkilöt tumman esineen kiitävän taivaankannen halki hyvin nopeasti pohjois-eteläsuunnassa.

Jotkut sanoivat esineen olleen lautasmuotoisen ja jotkut taas lähinnä bumerangia muistuttavan kappaleen. Piipitys alkoi lauantaina iltapäivällä klo 16 tienoilla, ja ensimmäisen kerran esine havaittiin hieman ennen klo 21. Tällöin laite tai ilmiö lensi hyvin nopeasti. mutta noin puoli tuntia myöhemmin. kun se ilmestyi uudelleen näkyviin. lento kesti noin minuutin. Esineen lentosuunta oli kummallakin kerralla sama. ja molemmilla kerroilla ulvonta edelsi tumman esineen tuloa.

Olavi Sinisalon perheen pojat havaitsivat esineen molemmilla kerroilla. Perheen vanhin poika Seppo Sinisalo varusti ensimmäisen kerran jälkeen kameransa toimintakuntoon ja ryhtyi ulkona odottelemaan esinettä. Puolen tunnin kuluttua esine ilmestyi jälleen, ja Seppo yritti vangita sen värifilmille. Onnistumisesta ei toistaiseksi ole tietoa. koska esine liikkui kovaa vauhtia taivaanrannan yläpuolella.

Kajaani ja Oulun lentoasemien lennonjohdot eivät tiedä yhdenkään lentokoneen liikkuneen Hyrynsalmella lauantaina. Metsänlannoitusta varten paikkakunnalla oleva kone oli niinikään lentämättä lauantaina. Saha ei ollut käynnissä. eikä palohälytyssireenejäkään soitettu lauantaina.

Kajaanin lennonjohto ei usko laitteella ja joitakin aikoja sitten sattuneella Aeron Convairin harhaanlennolla olevan yhteyttä keskenään.

Kummallista valoa Euroopan taivaalla

Wiesbaden, 19. 7. (UPI) Tuntemattomia valoa hehkuvia esineitä lensi tiistaiaamuna taivaan poikki Saksassa, Ranskassa, Belgiassa, Sveitsissä, Italiassa ja Luxemburgiss:

Yhdysvaltain ilmavoimat ilmoitti henkilökuntansa havainneen valoilmiöt Ramsteinin, Spangdahlemin ja Sembachin lentotukikohdissa Länsi-Saksassa.

Eräs Yhdysvaltain Euroopassa olevien ilmavoimien päämajan (USAFE) edustaja sanoi Wiesbadenissa, että tuntemattomat lentävät esineet havaittiin vähän keskiyön jälkeen ja että niistä näytti syöksyvän liekkejä. Esineitä ei kuitenkaan nähty tutkan kuvaruuduissa.

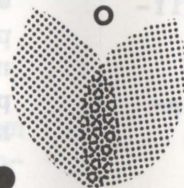
Bochumin observatorion johtaja Heinz Kaminski sanoi, ettei hän uskonut tuntemattomiin lentäviin esineisiin, mutta lisäsi, että hän yritti tutkia salaperäisiä ilmiöitä syöttämällä kaikki niitä koskevat yksityiskohdat tietokoneeseen. Kaminski arveli, että ilmiön on saattanut aiheuttaa pilvien välistä tunkeutunut harvinainen valo.

Orlyn lentokentän poliisit ilmoittivat, että tiedemiehet uskovat ilmiöiden aiheutuneen joko erittäin kuumasta yöstä tai maan ilmakehään palaavista satelliiteista, mutta että mitään virallista tutkimusta ei ole suoritettu niiden johdosta.

Etelä-Suomen Sanomat 28.6.67

Helsingin Sanomat 30.5.1967

Iltasanomat 19.7.67

HELSINGIN SANOMAT

Lentävän lautasen alkuperä tuntematon

Kajaani, 17.6. (JE). Suomussalmen Pyyvaarassa havaitun lentävän lautasen alkuperää on tutkittu tuloksetta. Vajaan metrin läpimittaisen esineen näki maanviljelijä Arvi Juntunen vain muutamien metrien päästä keskiviikkona.

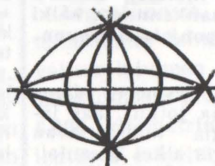
"Esine oli laskeutunut maahan ja kun aloin lähestyä sitä, siitä kohosi kolme antennia muistuttavaa sauvaa. Samassa esine nousi kohisten ilmaan ja katosi viistosti luoteeseen", kertoi maanviljelijä Juntunen, joka heitti esinettä hatullaan kun se oli kohoamassa. Myös Juntusen perheen muut jäsenet havaitsivat esineen ja vielä naapuristakin nähtiin lautasen nousevan välkehtien taivaalle.

Esineen kerrotaan olleen noin puolen metrin korkuinen ja ylösalaisin käännettyä pataa sivukuvaltaan muistuttava. Esineen alaosan kerrotaan pyörineen ja yläosan olleen siivellä varustettu. Sen näki noin 10 henkilöä, jotka jokainen esittävät samanlaisen kertomuksen esineen ulkonäöstä ja liikkeistä.

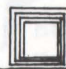
Joitakin viikkoja sitten havaittiin Hyrynsalmen kirkonkylän yläpuolella outo lentävä esine, jonka alkuperää ei tutkimuksista huolimatta saatu selvitetyksi.

luonnonoikeuden alkuperä ja perussyy, on eittämättömänä seurauksena, että voimme odottaa oikeuden vallitessa tapahtuvaa kosmillista tapaamista luottavaisina vain silloin kun tapaamme olentoja, jotka kuten me pystyvät vapaaseen siveelliseen ratkaisuntekoon, sillä väärän näkeminen ja kyky toimia tämän näkemisen mukaan ovat älyolentoyhteisön perusolemuksia ja täten samalla eivät ainoastaan Maan ihmisen luonnonoikeuden vaan k a i k k i e n luonnonoikeuksien perustat.

x) UFO-Nachrichten, kerran kuukaudessa ilmestyvä UFO-alan monipuolinen julkaisu, päätoimittaja Karl Veit, c/o Ventla-Verlag 62 Wiesbaden-Schierstein, Postfach 17185, Deutsche Bundesrepublik.

Joel Rehnström:

Meillä ensisijassa interplanetistiyhdistys on yrittänyt levittää mielenkiintoa lautastutkimuksiin, mutta vaikka yhdistys on kaksikielinen, on se luonnollisista syistä joutunut työskentelemään enemmän suomenkielisellä taholla. Myös ruotsiksi on kuitenkin ilmestynyt melkoinen joukko lautaskirjoja - pääasiassa pienen Parthenonin kustannusliikkeen julkaisemina Hälsingborgissa - ja niitä ovat suuremmat kirjakauppamme välittäneet meillekin. Viimeisin lisäys on Wilbert B. Smithin kirja "Fakta om flygande tefat och deras drivmetoder" (Kustannusliike Parthenon, Hälsingborg 1966, 77 sivua, hinta mk 13,40) - kirjanen, joka monelta näkökannalta on hyvä johdatus aiheeseen.

Wilbert B. Smith († 1962) oli sähkötekniikan insinööri ja myöhemmin elämänsä aikana Kanadan tietoliikenteen palveluksessa teleteknisen osaston päällikkönä. Hänellä sanotaan olleen virallisesti lupa käyttää hyväkseen kokonaista erilaisten valtiollisten mittausasemien ja laboratorioiden verkostoa tutkimuksiaan varten, jotka koskivat tunnistamattomia lentäviä esineitä ja niihin liittyviä painovoiman, geomagnetismin ym. periaatteita. Suunnitelma kulki nimellä "Project Magnet" ja oli siis puolivaltiollinen yritys - ensimmäinen lajissaan.

Smithin kirja on tulos kymmenen vuoden kokemuksista, ja se sisältää esim. seuraavat kappaleet: Materian koossapitävät voimat, Suurenmoinen kosminen suunnitelma, Ihmisen viidet kasvot. Smith on mielestään löytänyt täysin objektiivisia todisteita sille, että lentävät lautaset tulevat Maan ulkopuolelta ja että ne kulkevat periaatteiden mukaan, jotka ilmaisevat paljon kehittyneempää tiedettä kuin meidän - niin kehittynyttä - tai niin yksinkertaista - että tiedemiehistä näyttää aluksi aivan mahdottomalta käsittää mistä on kysymys. Smith on tehnyt myös perinpohjaisen tutkimuksen lukuisista "kontaktikertomuksista" - kertomuksista, joissa Maan ihmiset kuvailevat kohtaamisia avaruusihmisten kanssa. Smith tulee tässä siihen johtopäätökseen, että ei tosin voi luottaa kaikkiin kontaktikertomuksiin, mutta on kuitenkin suuri joukko sellaisia kertomuksia, jotka vertailevassa tutkimuksessa ovat osoittaneet sellaista yhtäpitävyyttä yksityiskohtia myöten, ettei yhtäpitävyyttä voida selittää olemattomaksi. Henkilöt eivät todistettavasti ole myöskään olleet yhteydessä toisiinsa.

Smith selostaa, kuinka hän näiden kontaktihenkilöiden välityksellä on avaruudesta saanut mm. monien laitteiden rakennusperiaatteita, joilla hän on voinut osoittaa esim. että Newton ei lainkaan ole sanonut viimeistä sanaa painovoimasta ja että meidän käsityksemme ajasta on väärä - myös Einsteinin suhteellisuusteorian mukaan. Toisin sanoen tieteemme perussuureet, sellaiset kuin aika, nopeus, etäisyys, massa ja energia täytyy selvittää ja määritellä uudelleen - eikä pitää niitä tiettyinä suureina kuten tähän asti. Tieteel-

lisissä päätelmissämme ei tietystikään ole mitään suurempia virheitä; on vain kysymys siitä, että kun perusteet - perussuureet - ovat virheellisiä, on tulos sitten sellainen matemaattinen hirviö kuin nykyinen tieteemme on, kun pitäisi osata selvittää erilaisia ilmiöitä. - Avaruudesta saamme nyt kuitenkin kuulla, että asiayhteydet ovat paljon yksinkertaisimpia kuin mitä olemme kuvitelleet. Kyetäksemme oivaltamaan tämän meidän täytyy kuitenkin vapauttaa itsemme siitä henkisestä painolastista, jonka tähänastiset luulomme ja käsityksemme muodostavat. Smithin mukaan:

"Aloin ensimmäistä kertaa elämässäni käsittää, että perusajatus maailmankaikkeudessa on kaiken ykseys. Tieteet, filosofia, uskonto, materia, energia ovat kaikki saman jalokiven särmiä, ja ennenkuin voi arvostella jotakin näistä särmistä, täytyy oppia perusteellisesti tuntemaan itse tämä säihkyvä jalokivi."

Tämä päätelmiemme perusteiden uudelleen arviointi ei siis koske ainoastaan materiaalisten tieteiden aluetta, vaan yhtä hyvin ihmisten välistä ja uskonnollista aluetta. Uudelleensyntymisen evankeliumia on varmasti julistettu pian 2000 vuotta, ja uskonnon piirissä avaruusihmisten sanoma tuskin sisältääkään mitään uutta - ero on vain siinä, että he e l ä v ä t päivästä päivään universaalisten totuuksien mukaan, jotka myös me hyvin tunnemme, mutta joita emme vielä onnistu yhtä hyvin soveltamaan. Ehkä kuitenkin olisi jokapäiväisen aherruksemme keskellä innoittavaa saada tietää, että on olemassa niitä, jotka todella pysyvästi osaavat elää näiden universaalisten lakien mukaan. Ehkä myöskin on lohdullista tietää, että emme ole yksin.

"Ihmiskuntaa, joka on uskomattoman vanha, on kaikkialla maailmankaikkeudessa. Kun se nyt esiintyy fyysisessä muodossa, on se vain yksi monista ilmennyksistä kehityksen polun varrella. Meidän sivistyksemme täällä maanpinnalla on vain yksi monista, jotka ovat olleet ja menneet. Tämä planeetta on monta kertaa asutettu siirtolaisilla "jostakin", ja nykyinen ihmiskunta on sentähden sukua heille. Onko ihme, että he ovat kiinnostuneita meistä?

Oikeaoppisesti ajattelevista tämän täytyy tuntua kummalliselta, mutta ei läheskään niin kummalliselta kuin heistä tuntuu meidän käsityksemme kehityksestä.
- Voidaan luonnollisesti nyt asettaa kysymys, miksi nämä ihmiset, jos he ovat veljiämme ja ovat kiinnostuneita menestyksestämme, pysyttelevät näin piilossa. Olemme saaneet vastauksen tähän kysymykseen: On universaalinen laki, joka takaa jokaiselle yksilölle täyden riippumattomuuden ja täyden valinnanvapauden, kun on kysymys kokemuksien hankkimisesta ja niiden kautta oppimisesta. Kenelläkään ei ole oikeutta sekaantua toisen asioihin. Itse asiassahan Jumalan Kymmenen Käskyä ovat juuri määräys senkaltaista sekaantumista vastaan. Jos rikomme tätä lakia, saamme itse vastata seurauksista, ja pienen harkinnan jälkeen huomaamme pian, että maailmamme surkea nykyinen tila on välitön seuraus siitä, että olemme rikkoneet tätä lakia."

Lautaskirjallisuutta on mahdoton luokitella. Se ei mahdu siihen ryhmitykseen, jota kirjakaupat käyttävät. Se kuuluu alueelle, jota kutsumme todellisuudeksi, vastakohtana mielikuvitukselle. Englanniksi puhutaan New Age Literature´sta - ehkä näemme jo erään aikakauden lopun; lentävien lautasten ilmaantuminen merkitsee Uuden Ajan alkamista - vesimiehen aikakautta, kuten jotkut ihmiset sitä kutsuvat.

Jos niin olisi, älkäämme antako hajoavan "vanhan ajan" lamaannuttaa itseämme, vaan käykäämme innostuneesti rakentamaan uutta aikaa - universaalisen veljeyden aikaa - universaalisen sanan varsinaisessa merkityksessä.

Maurice Massen kokemuksesta

Viime vuonna heinäkuun 1 päivänä klo 5,30 oli Maurice Masse tapansa mukaan lavendelipellollaan lähellä Valensolea. Hän oli aikeissa käynnistää

traktorinsa, kun hän kuuli viheltävää ääntä, jonka alkuperää hän ei pystynyt määrittelemään. Tultuaan esiin edessään olevan sorakasan takaa hän näki noin 80 metrin päässä ihmeellisen muotoisen laitteen, joka oli laskeutunut hänen pellolleen. Ensin hän ajatteli kysymyksessä olevan helikopterin, mutta huomasi pian, ettei niin voinut olla. Mikä saattoi olla tuo esine, joka oli rugby-pallon muotoinen ja Dauphine-auton kokoinen ja jossa oli kupu päällä ja seisoi kuuden jalan varassa? Ehkäpä jokin kokeilulaite, hän ajatteli. Hän lähti kulkemaan esinettä kohti. Silloin hän huomasi esineen vieressä kaksi ihmismäistä olentoa, jotka olivat kumartuneina laventeli-kasvien puoleen.
Huolestumatta Masse käveli olentoja kohti aikeissa puhutella heitä. Kun hän pääsi 5 - 6 metrin etäisyydelle olennoista, huomasivat nämä hänet, kohottautuivat ja toinen ojensi häntä kohti putken tai pistoolin tapaisen laitteen. Tällöin Masse ei pystynyt liikkumaan, vaan pysyi kuin naulittuna paikallaan. Myöhemmin häneltä kysyttiin, olisiko hän pystynyt huutamaan. Masse vastasi, ettei hän sinä hetkenä ajatellut huutamista, joten hän ei voi sanoa, olisiko hän pystynyt siihen.

Mutta Masse pystyi näkemään, mitä hänen lähellään tapahtui. Hänellä oli varsin paljon aikaa tarkastella noita kahta "pientä miestä". He olivat vartaloltaan 8-vuotiaan lapsen kokoisia, mutta heidän päänsä oli kolme kertaa niin suuri kuin normaali ihmisen pää. Heillä ei ollut hiuksia, iho oli sileä ja vaalea kuin lapsella - ainakin kasvojen ja pään iho, sillä muu vartalo oli eräänlaisen suojapuvun peittämä. Olentojen kasvot vastasivat suunnilleen ihmisen kasvoja, paitsi että suussa ei ollut huulia ja se näytti aukolta. Olentojen keskinäinen puhe oli epäselvää, eikä se näyttänyt tulevan siitä paikasta, joka vaikutti suulta. He katselivat Massea ja olivat ilmeisesti huvittuneita hänen vuokseen, mutta heidän katseensa ei ollut epämiellyttävä, vaan päinvastoin. He tekivät Masseen sellaisen vaikutuksen, ettei hän ollut tekemisissä hirviöiden

kanssa. Hetken kuluttua menivät olennot yllättävän vikkelästi takaisin laitteeseensa liukuoven kautta. Sitten laite kohosi ilmaan länsisuuntaan suunnattomalla nopeudella miltei 45 asteen kulmassa, jolloin kuului samanlainen vihellys kuin sen tullessakin. Se ei jättänyt jälkeensä savujuovaa.
Tämän jälkeen kesti vielä 15 minuuttia, ennenkuin hän pystyi liikuttamaan lamaantuneita jäseniään. Myöhemmin paikalta löydettiin 60-80 cm syvä kolo, jonka ympärillä maa oli kovaa kuin sementti.
Tapahtuman jälkeisinä päivinä Masse tarvitsi 12 - 14 tunnin unen, vaikka hän ennen tapausta oli nukkunut aivan normaalisti (4 - 5 t/vrk.). Mainittakoon, että Maurice Massen kertoman mukaan olivat jotkut niistä lavendeleista, jotka lautasen laskeuduttua olivat lakastuneet, sittemmin vironneet ja tulleet jopa kauniimmiksi ja suuremmiksi kuin muut lavendelit keskimäärin.
Tapauksesta on suoritettu Ranskassa varsin tarkat tutkimukset ja yleisesti ollaan sitä mieltä, että jotakin todella on laskeutunut Maurice Massen pellolle. Tätä mieltä on esim Jacques Vallee, tunnettu ranskalainen, nykyään USAssa asuva UFO tutkija. Tarkempia tietoja tapauksesta saa Flying Saucer Review'n numeroista marras-jouluk./65 sekä touko-kesäk./66.

"Pieni vihreä mies"

Seuraavassa esitän pääpiirteitä eräästä tapauksesta, joka sattui Luumäellä elokuussa vuonna 1965. Tapauksen todistajina on kaksi erittäin hyvin tuntemaani henkilöä, jotka kuitenkin ymmärrettävistä syistä haluavat esiintyä nimettöminä. Sen tähden käytän näistä silminnäkijöistä tässä vain symboleja A ja B. He ovat molemmat luotettavia henkilöitä ja voidaan pitää varmana, että heidän kertomuksensa on täyttä totta. Tapaukseen ei liity minkäänlaisia lentolautas- tai UFO havaintoja, mutta monet seikat viittaavat kuitenkin

siihen suuntaan, että A:n ja B:n näkemä tunnistamaton pieni mies ei ollut kotoisin tältä planeetalta.

A ja B olivat tuona kauniina elokuun päivänä eräiden muiden mukana poimimassa mustikoita metsästä, jossa hyvin harvoin liikkuu ihmisiä. Suunnilleen puolenpäivän aikoihin A alkoi kuulla läheisen mäen päältä outoja ääniä, jonkinlaista suhinaa ja "puputusta", mutta hän ei kuitenkaan voinut nähdä mitään erikoista äänen suunnassa. Jonkin ajan kuluttua hän katsoi uudestaan samaan suuntaan, ja nyt alkoi jo näkyäkin. Noin 200 metrin päässä mäellä seisoi pieni ihmisolento, joka katseli suoraan A:ta kohti. Jonkin aikaa A ja tämä olento tuijottivat toisiaan, kunnes tämä pieni muukalainen lähti kulkemaan A:ta kohti. Muukalaisen pituus oli tuskin metriäkään, mutta silti sen pää ja hartiat näyttivät olevan kuin voimamiehellä. Kun olento lähti liikkeelle, se hoippui aluksi jonkin verran, mutta saavutti pian tasapainon ja lähestyi vakain askelin A:ta, joka katseli kuin halvaantuneena lähestyvää olentoa, jonka kasvot olivat porkkanan väriset ja jolla oli koko ruumiin peittävä, ihonmyötäinen, vihreä puku yllään. Pikku mies muutti pian kulkusuuntaansa ja tuli pienen suon reunaan, jossa se merkillisellä tavalla hävisi A:n silmistä. Henkilö B joka myös oli huomannut pienen miehen, kertoi kuitenkin edelleen nähneensä sen. B. näki kuinka pikku mies tuli juosten aivan lähelle A:ta (ja allekirjoittanutta, joka ei tiennyt koko tapauksesta mitään, vaan poimi kaikessa rauhassa mustikoita noin 10 metrin päässä A:sta). Eräiden merkillisten liikkeiden jälkeen pikku mies katosi ihmeellisesti myös B:n silmistä.

Ihmeellistä tapauksessa on myös se, ettei A pystynyt millään tavalla ilmoittamaan allekirjoittaneelle pienen miehen ilmestymistä, vaikka olimme aivan lähellä toisiamme. Itse asiassa kului noin puoli vuotta ennenkuin A pystyi kertomaan merkillisestä kokemuksestaan, ja vasta tällöin selvisi myös, että B oli nähnyt saman "pienen vihreän miehen".

Tapani Kuningas

Otteita Gordon Greightonin kirjoituksesta

Three More Brasilian Cases (Flying Saucer Review 3/67)

Kirjoittaessaan äskettäin ilmaistakseen tyytyväisyytensä erikoisnumerosta The Humanoids tri Bühler liitti mukaan hänen SEEDV Bulletin´sa (N:o 10 heinäkuu/ 1959), joka - kuten hän korostaa - sisältää joitakin kiintoisia tapauksia, joista en ollut kuullut ja joista ei varmasti koskaan ole mainittu Flying Saucer Review´ssa. Kaksi näistä tapauksista, jotka sisältävät väitettyjä kontakteja, tri Bühler tutki henkilökohtaisesti, kun taas kolmannen, johon liittyi psykologisia ja hypnoottisia piirteitä, tutki tunnettu brasilialainen lehtimies ja UFO-tutkija Joao Martins. Esitän näistä tapauksista tarkan käännöksen ja joitakin lisähuomautuksia.

Paraida do Sul: elokuu 1958.
Tri W. Bühlerin tutkimus ja raportti.

Silminnäkijä L. (tri Bühler ei ilmaissut hänen nimeään) kertoi asuneensa noin 30 km:n päässä Paraida do Sul´sta Rio de Janeiron valtiossa. Ko. päivänä hän havaitsi ollessaan lähellä taloaan loistavan esineen, joka laskeutui äänettömästi ja näytti tulevan häntä kohden. Se laskeutui maahan ja hän kuuli siitä heikon viheltävän äänen. Kun hän lähestyi sitä, hän näki pienen pyöreän luukun avautuvan aluksen alaosassa, ja luukusta tuli näkyviin miehen pää, olkapäät ja yläruumis. Mies hymyili hänelle.
L:n ensimmäisenä ajatuksena oli pötkiä pakoon, mutta niin suuri oli hänen pelkonsa, että hänen jalkansa eivät totelleet. Mies tuli ulos aluksesta ja lähestyi häntä. Käveltyään muutaman metrin mies poimi maasta kiven ja näytti tutkivan sitä. Sitten hän ojensi avonaisen kätensä L:ää kohti, joka ei ymmärtänyt eleen merkitystä. Tämän jälkeen vierailija

osoitti sormellaan eteensä, mutta jälleen L:llä ei ollut aavistustakaan, mitä hän tarkoitti. L. seisoi siinä ihmetellen tarkoittiko vierailija eleillään kukkuloita vai puita vai jotakin muuta maiseman piirrettä.
Vielä kerran mies teki eleen aivankuin olisi halunnut saada L:ään yhteyden ja sitten - tehden vastenmielisyyttä tai kiukkua kuvaavan liikkeen - kääntyi poispäin L:stä ja käveli takaisin alukseen, joka hetken kuluttua kohosi ilmaan, aluksi hiljaa ja sitten nopeasti taivaalle kadoten.

L. kertoi tri Bühlerille, että mies oli "komea", hänellä oli pitkä vaalea tukka, kirkas vaaleanpunainen iho, ei lainkaan partaa, ja hän oli n. 1,72 m pitkä. Hänellä oli yllään jonkinlainen vaalea kokoasu, jossa ei ollut taskuja eikä saumoja. Mies ei puhunut lainkaan tapauksen aikana; hän käytti vain elekieltä. L. kertoi aluksen olleen keltaisen ja kullanvärisen ja siinä oli neliönmuotoisia aukkoja ympäri reunaa. Näistä aukoista tuli "heikkoa valkoista savua". Alus "näytti muodostuvan kahdesta osasta, jotka olivat kuin vateja".
Jälleen kerran, vaikka alus itse selvästi vaikuttaa aivan erilaiselta, tunnen, että rehellisyyden nimessä olisi kiinnitettävä huomiota siihen täydelliseen samankaltaisuuteen, joka ilmenee ko. vierailijan ja Adamskin kuvaileman "venuslaisen" välillä. Tämä on siten k u u d e s "pitkätukkaisten miesten" tapaus Etelä-Amerikassa. Huomaa, ettei tämä mies puhunut, kuten L. kertoi. Myöskään Adamskin mies ei puhunut, vaan hänen täytyi - kuten Adamski kertoi - käyttää elekieltä.

Bahia huhtikuun 24. 1959.
Hra Joao Martins'in tutkimus ja raportti Brasilian Atlantin rannikolta.

Huhtikuun 24 päivänä silminnäkijä hra Hélio Aguiar kävi tapaamassa ystäväänsä Brasilian Laivaston kuudennen rykmentin paikallisilla parakeilla. Kuten hän itsekin, on myös hänen ystävänsä perehtynyt hypnotismiin ja metafyysisiin kysymyksiin. Silminnäkijä

lainasi laivastoystävänsä moottoripyörän ja lähti sillä vierailemaan joidenkin sukulaistensa luona, jotka asuivat lähellä Amaralinaa. Hänellä oli mukanaan kamera, sillä hän aikoi ottaa valokuvia veljentai sisarenpojistaan.

Kun hra Aguiar saapui Piata'ksi kutsuttuun paikkaan, näki hän mustan täplän taivaalla, ja luuli sitä alkuun näköhäiriöksi. Mutta kun se tuli lähemmäksi, hän huomasi, että se oli ääriviivoiltaan terävä ja tuolloin hänen moottoripyöränsä pysähtyi. Istuen liikkumattomana pyöränsä päällä hän näki nyt, että esine oli hopeanhohtoinen kiekko. Sen toisella puolella oli kupoli, jonka ympärillä oli aukkoja tai ikkunoita ja niistä pisti esiin lukuisia yhdensuuntaisia putkia. Siinä oli myös erikoisia merkkejä ja symboleja, joita hän ei pystynyt kiinnittämään muistiinsa. Toinen kiekon pinnoista (epäilemättä alapuoli) oli tasainen ja siinä oli "neljä pientä ulkonevaa puolipalloa". Siinä oli myös joitakin tummia merkintöjä, aivankuin symboleja, ja hän pystyi näkemään ne paremmin. Hän otti aluksesta kolme valokuvaa.

Kun silminnäkijä otti kuvia, teki esine taivaalla "surmansilmukoiden" kaltaisia liikkeitä. Kaksi otetuista kuvista esitti tasaista alapuolta, kolmannessa oli kupoli näkyvissä.

Ottaessaan kuvia hra Aguiar alkoi tuntea outoa painetta aivoissaan ja hänet valtasi edelleen kehittyvä hämärätila. Hän tajusi heikosti aivankuin joku olisi käskenyt häntä kirjoittamaan jotakin muistiin. Hän oli aivankuin hypnotisoitu. Kiertäessään filmirullaa neljättä kuvaa varten hän menetti tajuntansa siitä mitä tapahtui. Kun hän tuli tajuihinsa, hän makasi moottoripyörän päällä ja UFO oli kadonnut. Vasemmassa kädessään hänellä oli paperinpalanen, joka oli ollut hänen taskussaan (sen toisella puolella oli risti ja ympyräpeli, jota hänen lapsensa olivat pelanneet), ja oikeassa kädessään hänellä oli kynä.
Paperissa luki portugaliaksi ja hänen omalla käsialallaan kirjoitettuna sanoma: Lopettakaa kokonaan sotai-

sia tarkoituksia varten suoritettavat atomikokeet. Maailmankaikkeuden tasapaino on uhattuna. Pysymme valppaina ja valmiina puuttumaan asiaan.

Ennenkuin tutkimme tämän kertomuksen sisältöä, on meidän aluksi huomattava, että silminnäkijä on myöntänyt olevansa kiinnostunut hypnotismista. Skeptikot ehdottavat sen vuoksi, - emmekä voi syyttää heitä siitä - että miehen ystävä laivastossa oli hypnotisoinut hänet ja oli siirtänyt koko tapauksen hänen mieleensä.

Emme voi olla varmoja, ettei näin ollut asia. Olettaen toisaalta, että tapaus on aito ja todellinen, on meidän muistettava, ettei Brasilia ole vielä atomivalta eikä se ole etulinjassa nykyisessä kiistassa, jossa päätetään ihmisyhteisön tulevaisuudesta tällä planeetalla (vaikkakin USAn uskollisena liittolaisena sen asennoituminen tuossa kiistassa ei liene epäselvä). Niinpä olemme pakotettuja ihmettelemään, miksi ketkään ei-maanpäälliset olennot, jotka tarkkailevat maapalloamme, pitäisivät tarkoituksenmukaisena välittää kehoituksensa brasilialaiselle kadunmiehelle. Ehkä vastaus on, että sellaisia varoituksia on annettu sekä USAlle että NL:olle sekä muille maille. Mutta uskovatko vierailijamme niin paljon tuntemattomien ja merkityksettömien kansalaisten vaikutukseen, että he kuvittelevat "sanomansa" saavuttavan hallitsijamme tällä oudolla tavalla? Miksi sitä ei voisi välittää suoraan maapallomme johtomiehille? Tähän kysymykseen voidaan vain vastata: Kuinka tiedetään, ettei näin ole jo tapahtunut, ja useinkin? En sano, että niin on tapahtunut. Minulla ei ole siitä tietoja. Painotan vain, että jos niin on tapahtunut, olisi melko lapsellista puoleltamme kuvitella, että valtioiden johtajat olisivat koskaan kertoneet meille siitä mitään.
Henkilökohtaisesti uskon, että koska on ollut niin monia väitettyjä tämänkaltaisia "varoituksia", joiden on sanottu olevan peräisin UFOjen ohjaajilta, niin huolimatta kaikesta skeptillisestä ja rikkiviisaasta puheesta "atomiajan neuroosista" meidän olisi tarkasteltava kaikkia ilmoituksia todella huolellisesti. Huomattakoon esimerkiksi, että täsmälleen sama "sanoma" annettiin amerikkalaiselle näyttelijälle Stuart Whitman'ille suuren New Yorkin pimennyksen aikana (kts. sivu 10 F.S.R 6/66)

Muita henkilöitä, joilla ei ole poliittista vaikutusvaltaa ja jotka ovat väittäneet saaneensa "varoituksen", ovat mm. Adamski ja Allingham sekä huomattava määrä vähemmän tunnettuja "kontaktihenkilöitä", useimmat heistä amerikkalaisia. Voidaan myös muistaa kirjoitukseni F.S.R:ssa 6/66, jossa kerroin venäläisestä naislaskuvarjohyppääjästä, joka sanoi joutuneensa "kaapatuksi" ilmassa ja "saaneensa sanoman vietäväksi viranomaisille", ja kertomukseni varoituksista, jotka italialainen Eugenio Siragusa on väittänyt saaneensa, F.S.R 1/63.

Koska emme voi tällä hetkellä saada selville, onko brasilialaisen hra Aguiarin kertomuksessa lainkaan totuutta, voimme vain panna sen muistiin samassa hengessä kuin hra Joao Martins, kun hän julkaisi sen O Cruzeirossa. Ehkäpä tiedämme jonakin päivänä totuuden.

Mitä tulee tässä tapauksessa nähdyksi väitettyyn alukseen, huomattakoon, että se näyttää olevan paljon matalampaa ja litteämpää tyyppiä kuin "Adamskin kello" (tyyppi, jonka olemassaolosta on loistavia todisteita, olkoot Adamskin valokuvat sitten vääriä tai ei) ja että kolmen alapuolella olevan puolipallon sijasta siinä on niitä neljä. Olisi todella mielenkiintoista nähdä alkuperäiset valokuvat. Luulen, että sen perusulkomuoto muistuttaa sitä esinettä, jonka englantilainen poliisi Colin Perks väittää nähneensä klo 4.10 aamulla 7.1. 1966 Wilmslow'ssa, muutamien mailien päässä Jodrell Bankin radioastronomisesta laitoksesta.
========

...kuka tai mikä yrittää ehkä tulla esiin ja pitää meihin yhteyttä ja kuka tai mikä on taipuvainen estämään sellaisen yhteyden? Kun tiedämme vastauksen tämäntyyppisiin kysymyksiin, saatamme olla lähellä sitä tietoa, keitä me olemme ja mikä on olemassaolomme tarkoitus. Sillä välin voimme hetkisen miettiä sellaisten asioiden mahdollista merkitystä kuten kristillistä käsitystä ih-

● Jatkuu sivulle 12.

Summary in English

In this issue of the "VIMANA" there are many articles that touch upon the important aspect of the UFO-investigation, the humanoids and UFO-entities. We present the cases of Lonnie Zamora and Maurice Masse, which altough well-known in many countries are nearly unknown here in Finland. Besides we present some other similar cases that have occured in the USA and Brazilia and also an interesting story about "a little green man", who was encountered here in Finland by a father and his son. We shall give the translation of that story at the end of this summary. In Finland we have also some other cases in which possible UFO-entities have been seen. We shall try to give some details in the future issues of the "VIMANA".

In the editorial The Finnish Interplanetist Society wants to point out that because of the great amount of reliable UFO-sightings all over the world the existence of extraterrestrial spaceships cannot be denied. Futher it is probable - but only probable - that some persons have seen UFO-entities or even been in contact with them. We should examine very carefully all contact-reports because they a r e a part of this phenomenon.

If UFO´s really are extraterrestrial spaceships so it is possible that we could learn from "space-people" many interesting and valuable things about Science, Philosophy and Religion. The mere fact of their existence could change many of our opinions. A contact with them would be something new and unique in this world and because of its uniqueness it would have a great influence upon all walks of life.

Last year Parthenon, Hälsingborg, Sweden, published a collection of lectures by the late Wilbert B. Smith.

This book, "Flygande tefat och deras drivmetoder", is reviewed by Joel Rehnström in this issue. We have also on interesting article by Adrian Buckling, a lawyer, who in his article (originally published in Rhein-Zeitungen 9.12.1966 and in UFO-Nachrichten 1/67 under the title Erdenrecht und Weltraumrecht) presents some views about the legal problems which may arise when encountering extraterrestrial beings in space. During this summer there has been some UFO-activity in Finland, especially in the nothern parts of our country.

"The Little Green Man"

In the following will be related the principal traits on an event happening at Luumäki in August 1965. The incident was testified by two exceedingly well known persons, who for comprehensible reasons, anyway, wish to remain anonymous. These eye-witnesses, therefore, will be herein referred to by the letters A and B. Since they are both reliable persons what they have narrated may held perfectly true. The incident is neither associated with any experience relative to flying saucers nor UFO, though many circumstances point in the direction that the strange little man seen by A and B was not a terrestial being.

On a lovely day in August A and B together with some friends were picking whortleberries in a seldom frequented part of the forest. By about noon A began to hear some sort of peculiar murmuring and "bubbling" sounds from the top of a nearby slope, though he could not detect anything unusual in the direction of the sound. After some time A again looked in the same direction and he now saw, at a distance of about 200 metres, a small manlike being standing on top of the slope, looking straight towards him. This being and A for some time stood staring at each other and then the little strange visitor started to walk towards A. The stranger hardly was 1 metre in height, yet its head and

shoulders appeared to be like those of a strong man. When this alien being started to move, it to begin with seemed to totter just a bit, but it soon gained its balance and with firm steps walked straight towards A, who like one paralyzed stood looking at the approaching strange visitor whose face was carrot red and whose body was covered by a skintight green apparel. The little man, however, soon changed its direction and so reached the edge of a small bog, where it just disappeared and was no longer anywhere to be seen. B, who had also noticed the little man, anyway, told he had seen it later on too when it came running quite close to A (and to me, the undersigned, who knew nothing of the event, but continued quite calmly to pick whortleberries about 10 metres off A). After a few strange movements the little man in a curious manner disappeared to the vision of B, also.

A peculiar thing also was that A was utterly incapable in any way to draw my attention to the appearance of the little man, though we were quite close. Also, more than half a year passed before A could make himself tell about his strange experience and it only then was found out that B had also seen the same "little green man".

Tapani Kuningas.

This magazine will have an English Summary in every issue, and we shall be glad to exchange publications with organisations in other countries. The address is: The Finnish Interplanetist Society, P.O.Box 10101, Helsinki 10, Finland.

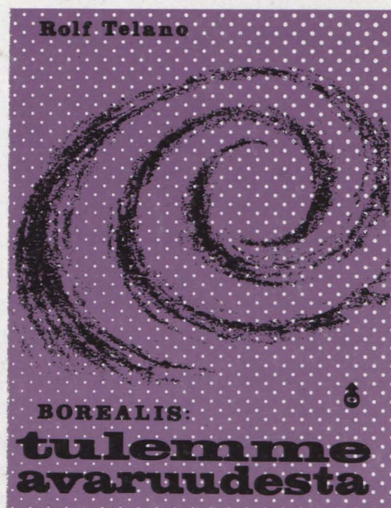
U Thant ja UFO kysymys

Tunnettu amerikkalainen "NEW YORK POST"in kolumnisti Drew Pearson kirjoitti seuraavan mielenkiintoisen uutisen (UFO-Nachrichten elok. 1967):

New York 27.6.1967
Lähi-Idän kriisin aikana ehti YK:n pääsihteeri U Thant tehdä jotakin hyvin tärkeätä: hän sai aikaan, että eräs sen teorian kannattaja, jonka mukaan lentävät lautaset - UFOt - tulevat toisilta planeetoilta, piti puheen YK:n ulkoavaruusvaliokunnan kokouksessa. Lähi-Idän sota puhkesi 5.päivänä kesäkuuta. 7. päivänä puhui tri James E. McDonald Arizonan yliopistosta YK:n avaruusvaliokunnan edessä. Hän on täysin vakuuttunut UFOjen olemassaolosta ja uskoo, että ne ovat alkuperältään ei-maanpäällisiä ja että niillä on tehtävänä tutkia Maata. Hän kääntyi samoihin aikoihin tästä aiheesta "Amerikan sanomalehtikustantajain liiton" ja "Meteorologisen yhdistyksen" puoleen Washingtonissa.

On erittäin kiinnostavaa, että U Thant tunnusti ystävilleen, että hän pitää UFO-kysymystä Vietnamin sodan jälkeen tärkeimpänä kysymyksenä. Tämän lausunnon U Thant antoi ennen Lähi-Idän sotaa eikä tiedetä, minkä arvoiseksi hän arvioi tämän viimeisimmän kansainvälisen välikohtauksen UFOihin nähden.

Suomeksi ilmestynyttä UFO-kirjallisuutta

Kirja kertoo:

- Yllättäviä paljastuksia avaruusmatkailusta
- Suurten värähtelynopeuksien maailmoista
- Ystäviemme elämästä avaruusaluksilla

Desmond Leslie - George Adamski:
Lentävät lautaset - onko niitä? I ja II osa. (loppuunmyyty)

George Adamski:
Olen ollut lentävällä lautasella.

Daniel W. Fry:
Lentävät lautaset kertovat.